

Եղած առեն՝ հակառակ մակագրի տես
բակներ մեզ կը հաղորդուեր թերևս
Վռաքելոյն խօսքին հաստատութիւն է որ
կը ու անդի դինչքաժին կայ և այլն,,
Եւ երրորդ՝ մինչդեռ բոլոր աշխարհի
յայտնեալ ձմբարտութիւն մ'է, որ չեմ
կարծեր թէ Հռօմանգիտացածըլլայ թէ
մեք Հայաստանեայց Վռաքելական և
ուղղափառ ս. Ակեղեցւոյ պաշտօնեայքս
ունիմք մեզ Որբազան Գլուխ մը Ո Ե-
հափառ Հայրապետ մը՝ ամենայն Հայոց
Ամթողիկոս մը, որոյ իրաւասութեան
ներքոյ միայն կը գտնուինք ՚ի հոգեորս,
Թողում ասել թէ (Օմանեան հողի վը-
րայ գտնուողներս ունիմք նաև Կ. Պօլսոյ
Ո. Պատրիարք մը. ուրեմն մեզ անդա-
մաց որոշ որու հռօմէն ճանաչումը ա-
ռանց մեր Ո. Գլխոյ ճանաչման՝ մեզի պա-
տիւ չըերելին զատ, մեր ս. Ակեղեց-
ւոյ մէջ ունեցած՝ դասակարգութեանցս
ալ ուրիշ կերպարանք մը կուտայ, զըր
կը պատկառիմ ասել: Ուստի քանի որ
իմ Որբազան Գլուխէն՝ այն է Ոուլլ
Աջմիածնայ Ո Եհափառ և Որբազնա-
սուրբ Հայրապետէն չունիմհրաւեր և
հրաման մը, որ ՚ի Ռորին Ո Եհափառու-
թենէ միայն կըլլան մեզ Հայաստանեայց
Ակեղեցւոյ պաշտօնէից ամենայն հրա-
ւերք և հրամանք ՚ի պաշտօնէ ուղղակի,
և կամ՝ Ռորին Ո Եհափառութեան հրա-
մանաւ ՚ի Որբազան պատրիարքէն Կ. Պօլ-
սոյ. և քանի որ Ձեր Գերապայծառու-
թենէն եկածը այսպէս չեր, բնական էր
որ ընդունելութիւն չեր կընար գտնաւ

մեզմէ, զըրս ծանուցանել պարտք ինձ
համարելով: Ո՞նամ Ձերումդ Կաբայ
պայծառութեան բարեացակամ:
18 փետր. 1869 Գ. Վ. Առաջ, վիճակին
Առաջնորդարան Հայոց Կարոյ
ի Կորս:

ՊԱՏՃԻՆ ՀՐԱԽԻՐԾՎՔԻ

Մրգազան Տեատր Պիոսի թ. նախախնամութեամբն
Ասուծոյ Քահանայապետի Առաքելական բողոքը
առ ամենայն Նպիսկոպոսունս Արեւելածէն Եկե-
ղեցեաց որք Առաքելապետական Արոռոյն և
հաղորդակցութիւն զունին:

**Մրեւլածէս Ակեղեցիներուն
ամեն Ապիսկոպոսաց որք Ո-
ռաքելապետական Վթոռոյն
հետ չունին հաղորդակցութիւն:
Պիոս Ու. Քահանայապետ:**

Վստուածային՝ Կախախնամութեան
ծածուկ խորհրդովը առանց մեր կողմա-
նէ արդինք մը ունենալու, Ելեւով
այս բարձր Վթոռու ժառանգ երանելի
Վռաքելապետին, որնոր Վստուածէ-
իրեն տրուած առանձնաշնորհութեանը
համեմատ՝ հաստատուն և անսասանելի
վէմն է, որուն վրայ Քրիստոս իր Եկե-
ղեցին շինեց (սուրբ Գրիգոր Ա. իւսացի-
ք. ներբող նախավկային. ՚ի Կալանդ. զ. 500): Ուեր վրայ դրուած բեռը կը
ստիպէ զմեզ, որ աշխարքիս ամեն կողմն
եղած քրիստոնէից վրայ մեր խնամքը տա-
րածենք ու բոլորով, սրտիւ բաղձանք
ու ջանանք զամենքն ալ յորդորել ՚ի
գրկախառնութիւն հայրենի սիրոյ: Անք

կրնար ալ, առ անց ՄԵՐ հոգին ծանր
վտանգի, մէջ դնելու քրիստոնէից մէկ
մասին վրայ ալ ը լլայ՝ հոգենիս պ մէաս
ընել որոնց ամենքն ալ՝ Ք. թատոսի պատ-
ւական արեամբը գնուած, ու սուրբ
աւաղանաւը ՏԵՐՊԵՆԱԿԱՆ հօտին մէջ
մտած, իրաւունք ունին ամեն խնամք
մեղմէ պահանջնելու, Ուրեմն ամենուն
փրկուե համար ալ, որոնք որ զ. Ք. թիւ-
տոս կը ճանճան ու կը պաշտեն, պար-
տական ըլլալով մեր ամեն ջանքն ու մըտ-
մուռքը անդադար բանեցնելու, աչ նիս
ու հայրենի սրտերնիս կը դարձնենք այն
եկեղեցեաց վրայ, որոնք առաջուց զօ-
դիս միաբանութեան այս Վապելապատ-
կան աթուոյն հետ կապուած՝ այնպիսի
սրբութեամբ և վաստակօք Երկնաւոր
վարդապետութեան կը ծաղկէին, պըտ-
ղոքերելով առատապէս Վատուծոյ փառ-
քը ու հոգւոց փրկութիւնը, իսկ հիմոյ
խիստ ծանր տրտմութիւն է մէզի, որ
ամենէն առաջ բաժանումը Երկնքի մէջ
ձգովի չարաչար հնարքներով ու նեն-
գութեամբը զատուած բամնուած են
հառմական տուրը եկեղեցւոյ հաղոր-
դակցութենէն, որնոր բոլոր աշխարհք
տարսծուած է, Վար համար մեր ծայ-
րագոյն Քահանայապետութեան սկզբէն՝
ձեզի խաղաղութեան ու սիրոյ խօսքեր
՚ի սիրալիր սրտէ գրեցինք *), Եւթէ
պէտ այն մէր խօսքերը իրենց ցանկալի
վախճանին չհասան, այսու ամենային

ու երբեք ետ կեցանք յուսալէն՝ որ օր
մը մեր խնարհ և սրտեռանդն, ազօթքը
հաճի լուլու ուղարմած աւ մարդտակը խա-
ղաղութեան և փրկութեան ՏԵՐԸ՝ որ
աշխարիս փրկութիւն բերաւ, ու երկըն-
քէն ծագելով իրէն հաճոյ ու ընդու-
նելի, ամենուն ալ ընդունելի ըլլալու
խաղաղութիւնը յայտնի ընելու համար՝
իր ծննդեան ատենէն, հրեշտակներուն
բերնով աւետեց զայն բարեսիրաց, ու
մարդկանց հետ եղած ատենն ալ՝ խօս-
քով սորովեցուց, օդինակով ալ քարոզեց:
Այսան, Դրիգոր, Թուղթ առ Մկրտչէ
պալէոլոգ ինքնակալ . ՚ի 27 հոկ. 1272.)
Հիմոյ մեր արգոյ եղբարոր, Հոռվ
մէտկան սուրբ Եկեղեցւոյ Խարդինալ-
ներան խորհրդով յայտարարութիւն
ու հրատէր որ ըրինք եկած տարուան
գեկտեմբերի ութին՝ տիրամայը Աստուա-
ծածնայ անարատ յղութեան տօնին օրը
սկսուելու Տիեզերական ժողովին ՚ի
Հռոմ. նորէն մեր ձայնը կուղերձենք
ձեզի, կաղացէնք զնեզ ՚ի բոլոր սրտէ և
՚ի զօրութենէ մասց, կը յորդորենք
զնեզ ու կը պաղատախնք որ, այս ընդհա-
նուր ժողովքին բարեհաճիք գալու ինչ-
պէս որ ձեր նախնիքը եկան Լուգոնի
Ռ. ժողովքը՝ որնոր բարեյլաշտակ մեր
նախորդը Երանելին Դրիգոր Ու գու-
մարեց. ու փլութենտեան ժողովքը՝ որնոր
նախնապէս մեր բարեյլաշտակ նախորդը
Եւգենիոս Դ. դումարեց, որպէս զի սի-
րակցութեան հին կարգերը նորոգուին
մէջերնիս, ու մեր հարց ատենի խաղա-

*) թուղթ շրջաբեր. տիսութ առ արևելուց
4 յու վորի 1848:

Ղութիւնը՝ այն երկնային ու փրկաւետ
Վրիստոսի պարգևն որ ժամանակը ցամ
քեցուց, նորէն ուժ առնէ*): Եշ երկա
րատեւ տրտմութեան ամպէն ու շատ ա-
տենէ ՚ի վեր տարածայնութեան ու ու
տաղտկալի մշուշեն ետքը՝ ծագի ամենուս
ուզած միութեան արշալցուր**):

Կեդրաննէ՝ նորոգուելին ու նօրէն հա-
տառուելու այն կցորդութեան, որնոր ի-
րենք երկրիս վրայ եղած առենին առեն
ջանքով ու անխոնջաշխատանոք հոգ տա-
րին տածելու օրէ օր ամիացնելու, թէ
վարդապետութեամբ և թէ օրինակաւ.

Հոգին սուրբ պատերնուն մէջ տիռած-
ըլլալով Վրիստոսի ուրը՝ որ քածանման
միջնորմբ քակեց, ու իր արեամբը ա-
մենը միաբանեց ու հաշտեցուց, և ու-
ղեց որ իւր աշխերաները մէկ սիրու ու
մէկ հոգի ըլլան, առանկ տլարզթեց առ-
հայր: ”Այս վասն նոյա միայն աղաջեմ,
այլ և վասն ամենոցն հաւատացելոց: զի
իցեն մի որպէս և մէք մի եմք”:

Տապագրատան կաթողիկոսարքի Հայոց ուղղագիր-
ուաց, ի պերսի ու օլոյունի բահաւան:

Վիալքալոք: — Վիալքալոքէն կը հա-
ջորդեն մէզ, թէ անցեալ վեար. ամսոյ
27 ին՝ Արքոց Ա արդանանց տօնախմբու-
թեան օրը, Հայոց կական Բնթերցարա-
նի,*) արդոյ բաժանորդաց մնօրէնու-
թեամբ տեղւոյն Աքան. Տէր Ատեփան-
նու Վւագ Քահանայն Տէմիրճօղլուանց՝
առաւօտուն ՚ի ու Եկեղեցին հանդիսա-
ւոր ս. Պատարագ մատուցանելով և ար-
ժանաւոր պաշտօն կատարելով ՚ի մէշա-
տակ Վղդային քաջ նահատակացն Արքոց
Ա արդանանց, ապա համայն հոգեորա-
կան գասը ուղղակի, Հայոց կական Բնթեր-

* Տակաւին Հայոց կական Ընթերցարանի, վերա-
բերեալ որպիսի և իցէ ինդիր և կանոնադրութիւն
ներկրոյացած չէ ։ որին Անհափութեան Ա հա-
թողիկոսի ամենոցն Հայոց:

Վուրբ բարսեղ թուղթ և առ դամասոս Պապը
**) Աճիոք Քլորենտեան սուրբ ժողովը ի կընդառ
կի Եւգինեաց ։ ցեծացեննու ։ Տուեալ ի Հռոմ ի
գուռն սրբոցն պետուի յ8 սեպտեմբերի 1868 ամի.
ի քսան և երրորդ ամի Քահանայակետութեան մե-
րց: